

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 167/23

V Luxemburgu 9. novembra 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-376/22 | Google Ireland a i.

Boj proti protiprávnym obsahom na internete: členský štát nemôže uložiť poskytovateľovi komunikačnej platformy so sídlom v inom členskom štáte všeobecné a abstraktné povinnosti

Takýto vnútroštátny prístup je v rozpore s právom Únie, ktoré zaručuje slobodné poskytovanie služieb informačnej spoločnosti prostredníctvom zásady kontroly v členskom štáte pôvodu dotknutej služby

Rakúsko v roku 2021 prijalo zákon, podľa ktorého musia domáci a zahraniční poskytovatelia komunikačných platforiem vytvoriť mechanizmy na nahlasovanie a overovanie potenciálne protiprávných obsahov. Tento zákon stanovuje tiež pravidelné a transparentné zverejňovanie správ o protiprávných obsahoch. Správny orgán zaručuje dodržiavanie ustanovení zákona a môže ukladať pokuty až do výšky desať miliónov eur.

Google Ireland, Meta Platforms Ireland a Tiktok, tri platformy so sídlom v Írsku, tvrdia, že rakúsky zákon je v rozpore s právom Únie, konkrétne so smernicou o službách informačnej spoločnosti.¹

Na otázku rakúskeho sudcu **Súdny dvor pripomenul cieľ smernice: vytvoriť právny rámec na zabezpečenie slobodného poskytovania služieb informačnej spoločnosti medzi členskými štátmi**. Na tento účel smernica odstraňuje prekážky, ktoré predstavujú rôzne vnútroštátne systémy uplatniteľné na tieto služby, prostredníctvom zásady kontroly v členskom štáte pôvodu.

Je pravda, že za prísnych podmienok a v osobitných prípadoch môžu členské štáty, iné ako členský štát pôvodu príslušnej služby, skutočne prijať opatrenia na zabezpečenie verejného záujmu, ochrany zdravia obyvateľstva, verejnej bezpečnosti alebo ochrany spotrebiteľov. Tieto osobitné výnimky musia byť oznámené Európskej komisii a členskému štátu pôvodu.

Členské štáty, iné ako členský štát pôvodu príslušnej služby, však nemôžu prijať opatrenia všeobecnej a abstraktnej povahy, ktoré sa uplatňujú bez rozdielu na každého poskytovateľa určitej kategórie služieb informačnej spoločnosti. Ide bez rozdielu o poskytovateľov so sídlom v tomto členskom štáte a o poskytovateľov so sídlom v iných členských štátoch.

Možnosť týchto členských štátov prijať takéto všeobecné a abstraktné povinnosti by totiž spochybnila **zásadu kontroly v členskom štáte pôvodu** dotknutej služby, na ktorej je smernica založená. Ak by členský štát určenia (v tomto prípade Rakúsko) mohol prijať takéto opatrenia, zasahovalo by to do **regulačnej právomoci** členského štátu pôvodu (v tomto prípade Írsko). Takisto by to **narušilo vzájomnú dôveru** medzi členskými štátmi a bolo by to v rozpore so zásadou vzájomného uznávania. Okrem toho by dotknuté platformy podliehali rôznym právnym predpisom, čo by **tiež porušovalo slobodu poskytovania služieb**, a teda riadne fungovanie vnútorného trhu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ [Smernica 2000/31/ES](#) Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode.